

bosteder, produktionsvirksomhed, fritidsaktiviteter osv.

Vi har i Danmark fornuftigt valgt at styre bl.a. placeringen af erhvervsvirksomheder, og hvis vi åbner for muligheden for tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land og genanvendelse af overflødige landbrugsbygninger til erhverv og bolig, stilles der større krav til det offentlige i form af kloakering, dagrenovation, vand- og energiforsyning og vejforbindelser.

Derudover kan forventes øgede miljøkonflikter og flere nabostridigheder.

Landzonebestemmelsen har de overordnede formål at sikre landzonen mod uplanlagt bebyggelse, at holde ejendomsvurderingerne nede og at beskytte jordbrugets produktionsmuligheder mod konflikter mellem erhvervs- og jordbrugsinteresser. Hermed tilgodeses ønsker fra såvel landbrugsbeboerne som resten af befolkningen.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 82, slutter forslagsstilleren sine bemærkninger med, at man »ikke ønsker at give alle virksomheder i det åbne land fri mulighed for at foretage til- og ombygninger. Det er alene hensigten at sikre, at iværksættere og mindre virksomheder ikke tvinges til at bremse produktionen, når der kommer lidt medvind.«

Jeg spørger så: Hvor meget skal det kunne tillades at udvide? Hvor mange gange skal der gives lov til ekspansion? Skal der ikke bremses overhovedet, hvis en virksomhed blot har medvind? Hvor skal man lægge snittet?

Efter de nugældende regler tages der hensyn til lokale forhold, idet amt og kommune er involveret i administrationen af landzonebestemmelserne. Vi er i Socialdemokratiet tilfredse med denne praksis og ønsker bestemt ikke at lempe på de muligheder, der eksisterer i dag.

I B 83 ønskes ret til genanvendelse af en overflødiggjort landbrugsbygning til erhverv eller bolig. Vi vil fortsat have en skelnen mellem det åbne land og de områder, hvor der skal være mere intensiv placering af boligbyggeri og erhvervsvirksomheder. Af de tidligere nævnte grunde, af både æstetisk og praktisk art, afviser vi B 83.

B 84 vil udvide muligheden for yderligere bosættelse i landområdet. Det skal ganske vist ske på visse betingelser, men jeg tvivler på, at vi i dag reelt står med et så stort problem, at det berettiger, at vi atter skal se på sagen. De

eksempler, der nævnes i forslaget, er præcis de samme som anført i 1997. Forslagsstillerne kan åbenbart ikke diske op med nye eksempler, og dette indikerer vel, at reglerne om opførelse af en erhvervsmæssigt nødvendig bolig til f.eks. en medhjælper ikke kræver tilladelse, og at ansøgninger om at indrette boliger i tomme boliger på landbrugsejendomme normalt imødekommes; at disse regler fungerer tilfredsstillende.

Socialdemokratiet kan ej heller i 1999 støtte de fremsatte beslutningsforslag, og jeg kan allerede nu forudsige, at vi ikke, uanset hvor mange gange de samme forslag fremsættes, ændrer vor overordnede holdning dertil.

Vi har et meget stort og velment ønske om at bibeholde opdelingen af Danmark i landzoneområder og byzoneområder. Og vi stoler ikke på de frie kræfters spil og på, at hensyntagen til almenvellet vil herske.

Da ordføreren fra Det Radikale Venstre ikke kan være til stede, så skal jeg på vedkommendes vegne meddele, at De Radikale heller ikke kan støtte de fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på fru Lis Greibe, at når vi diskuterer det her om større tilbygninger og ombygninger, så var Socialdemokratiet ikke positivt stemt over for det. Må jeg ikke godt spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvor ligger niveauet, hvor Socialdemokratiet kan være med?

Når man går ind og laver en lov som planloven, er det jo de ideer og de baggrundspapirer, der ligger bag sådan en planlov, der viser, hvor man kan lægge sig henne. Så det synes jeg måske kunne være interessant, for jeg er meget interesseret i, at vi kunne finde et kompromis med Socialdemokratiet, hvis vi kunne få at vide, hvor Socialdemokratiets grænse er. Hvor er det, de vil sige: Det er o.k., hvis det ligger inden for de kvadratmeter, eller hvis det er så og så meget?

Hvad forstår man ved det, når man så klart kan afvise det og sige, at det slet ikke er noget for os, det er helt uspiseligt?

Øg vedrørende B 84 må jeg bare bede fru Lis Greibe om at finde det eksempel, der bliver nævnt fra Ringkøbing Amt, i 1996-97-forslaget, idet det faktisk er en sag, der først er afgjort efter den dato.